

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Sžf/11/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5013200349                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.01.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zdenka Reisenauerová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:5013200349.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., zastúpený advokátom: JUDr. Jozef Polák, Radlinského 1718,026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/57809/2013 zo dňa 06.02.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/58/2013-37 zo dňa 16. októbra 2013, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/58/2013-37 zo dňa 16. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

#### I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd alebo prvostupňový súd) podľa § 250j ods. 1/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 1100308/1/57809/2013 zo dňa 06.02.2013, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že dôvody žalobcu uvádzané v žalobe nie sú relevantné spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu zamietol pri aplikácii § 250j ods. 1 O.s.p..

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovenia § 6 ods. 4 zák.č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a o miestnom poplatku za

komunálne odpady (ďalej len zák.č. 582/2004 Z.z.) a súčasne v intenciách § 66 ods. 2 písm. d/ zák.č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len stavebný zákon) v spojení s § 67 ods. 1 a s § 68 ods. 1 stavebného zákona, ktorú právnu úpravu citoval.

Krajský súd mal preukázané, že správca dane podľa § 20 zákona č. 582/2004 Z.z. vyrubil daňovníkovi - žalobcovi rozhodnutím č. 1200169131 zo dňa 05.11.2012 daň z nehnuteľnosti na rok 2012 tak, že I. Daň z pozemkov celkom 124,67 Eur, II. Daň zo stavieb celkom 35,424 Eur, IV. Daň z nehnuteľností celkom 160,09 Eur. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový správny orgán uviedol, že daňovník P. podal dňa 12.07.2012 daňové priznanie k dani nehnuteľnosti na rok 2012. Správca dane 12.07.2012 vyzval daňovníka v zmysle § 17 zák.č. 563/2009 Z.z. o správe daní, aby sa vyjadril, resp. doplnil neúplné údaje, nejasnosti, vysvetlil alebo opravil nepravdivé údaje, alebo pravdivosť ním uvedených údajov riadne preukázal. Daňovník dňa 17.07.2012 prevzal výzvu na odstránenie nedostatkov daňového priznania dňa 07.08.2012 a predložil opravné daňové priznanie k dani z nehnuteľnosti na rok 2012. Nakoľko daňovník opravným daňovým priznaním nevyvrátil pochybnosti o správnosti riadne podaného daňového priznania, správca dane na základe použitia pomôcok - list vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, právoplatné Stavebné povolenie č. 02/12809/ZKA-FX9/A10 zo dňa 04.11.2002 a prihladajúc na Stanovisko Krajského stavebného úradu v Žiline zo dňa 18.05.2010 vyrubil podľa zákona č. 582/2004 Z.z. a zákona č. 563/2009 Z.z. a v zmysle VZN č. 1/2012 daň z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie rok 2012. Proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca podal odvolanie dňa 27.11.2012. Žalovaný správny orgán rozhodol o odvolaní žalobcu tak, že rozhodnutie Obce Párnica č. 1200169131, č.k. DzN 2012/169 zo dňa 05.11.2012 potvrdil.

Vo vzťahu k námietkam žalobcu krajský súd uviedol, že dodatočné povolenie stavby zo dňa 04.11.2002 č.: 02/12809/ZKA-FX9/A10 sa nevzťahuje iba na objekt SO 01 - Prístavba Salaša Párnican na parcele KN č. 3092/2, ale sa vzťahuje aj na stavebný objekt SO 02 Prípojka vody, SO 04 - Elektrická prípojka, SO 05 - Tenisový kurt a SO 06 - Spevnené plochy a oplotenie a pre splnenie podmienky začatia stavby je irelevantné, s ktorým stavebným objektom žalobca začal stavebné práce. Podľa názoru súdu preto podmienka začatia so Stavbou v zmysle ust. § 67 ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb. bola splnená. Pokiaľ stavebník - žalobca nemal úmysel realizovať stavbu SO 05 a SO 06, mal postupovať podľa § 68 ods. 1 Stavebného zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil námietku žalobcu, že stavebné povolenie v časti týkajúcej sa stavby SO 05 z roku 2002 stratilo platnosť podľa § 67 ods. 2 stavebného zákona, ako nedôvodnú. Podľa názoru krajského súdu správca dane, ako aj žalovaný mali preukázané, že žalobca začal stavebné práce na základe dodatočného stavebného povolenia č. 02/12809/ZKA-FX9/A10 zo dňa 04.11.2002, stavebné objekty SO 01, SO 02, SO 04 boli na základe kolaudačného rozhodnutia povolené užívať v roku 2005 a i keď predmetom kolaudačného rozhodnutia neboli stavebné objekty SO 05 a SO 06, v zmysle stavebného povolenia sú stavebnými pozemkami. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný preto v zmysle VZN č. 1/2012 správne zdanil pozemok parcela č. 3092/7 o výmere 911 m2 sadzbou príslušnou k tomuto druhu pozemkov.

K argumentácii žalobcu uvedenej v žalobe týkajúcej sa rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu (ďalej len OPÚ) v Námestove č. OPU-2009/00243-BG2-DK-JAV, ktorým zmenil druh nepoľnohospodárskeho pozemku v k.ú. X. parc.č. CKN 3092/7 o výmere 911 m2 vedený v KN ako zastavané plochy na poľnohospodársku pôdu, druh pozemku trvalé trávnaté porasty, krajský súd uviedol, že toto rozhodnutie bolo vydané bez relevantnej listiny OPÚ v Námestove v predmetnom rozhodnutí ako dôvod zmeny uviedol, že miestnou ohliadkou zistil, že sa jedná o trvalý trávnatý porast. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia je zrejmé, že nebol žiaden dôvod na zmenu a už vôbec nemuselo OPÚ v Námestove vykonať miestnu ohliadku predmetnej parcely vzhľadom na to, že žalobca na tomto pozemku parc.č. 3092/7 nevykonával stavebné práce. Mal za to, že skutočnosť, že žalobca požiadal o zmenu druhu pozemku určeného na zastavanie na TTP je pre posúdenie z hľadiska dane z nehnuteľností irelevantné.

K námietke žalobcu, že rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením nie je nárokovateľné, t.j. stavebný úrad nemusí žiadosti stavebníka vyhovieť, čím by stavebníka nútil stavbu realizovať v zmysle stavebného povolenia, krajský súd uviedol, že ide o hypotetickú námietku, poukazom na to, že o prípadnej žiadosti žalobcu je stavebný úrad povinný postupovať v zmysle stavebného zákona, a preto

svojvoľné konanie stavebného úradu je vylúčené.

Krajský súd konštatoval, že žalovaný správny orgán rozhodol správne v súlade s predpismi hmotného a procesného charakteru, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Obec Párnica vyrubil žalobcovi daň z pozemku parcela č. 3092/7 o výmere 911 m<sup>2</sup> podľa § 6 ods. 4 zák.č. 582/2004 Z.z. ako za stavebný pozemok v zmysle ČI. I. § 2 ods. 3 VZN č. 1/2012, zapísaný na LV č. XXXX vedený ako druh pozemku TTP, keďže správny orgán aj druhostupňový v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných správnych noriem, vo veci zistili skutočný stav veci a zo skutkových okolností vyvodili správny právny názor.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi trovy konania nepriznal.

## II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe skutkových zistení k nesprávnemu právnemu záveru a zároveň, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím boli naplnené odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2, písm. a/, f/ v spojení s § 221 písm. f/ O.s.p.. S právnymi argumentmi krajského súdu, ktorými odôvodňoval svoj právny názor sa nestotožnil.

Poukazom na skutkové okolnosti danej veci žalobca trval na tom, že pozemok KN C parc.č. 3092/7 trvalé trávne porasty už nespadá do definície stavebného pozemku uvedenej v § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z.z. a nakoľko stavebné povolenie nie je v časti, týkajúcej sa tohto pozemku, právoplatné, nejedná sa o stavebný pozemok v zmysle tohto ustanovenia. Nesúhlasil s interpretáciou ustanovení stavebného zákona súdom prvého stupňa týkajúcej sa požiadania o zmenu dokončenej stavby - objektu SO 05 pred jeho dokončením, tvrdiac, že s výstavbou objektu sa nezačalo, pričom ostatné objekty z predmetného stavebného povolenia sú už dokončené a skolaudované, takže rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením nemá absolútne žiadny zmysel. Uviedol, že krajský súd vôbec nerešpektoval skutočnosť, že je vecou stavebníka, či a ktorý zo stavebných objektov obsiahnutých v stavebnom povolení uskutoční, pokiaľ sa jedná o stavebné objekty, ktoré možno užívať samostatne, považujúc výklad právnej normy prvostupňovým súdom za nevykonateľný. Výslovil názor, že logickým a právne akceptovateľným a v praxi realizovateľným je jednoznačne len záver o tom, že stavebné povolenie stratilo platnosť v časti tých stavieb, s ktorých realizáciou sa nezačalo v lehote dvoch rokov od právoplatnosti stavebného povolenia.

Žalobca ďalej vytykal krajskému súdu, že sa v odôvodnení vôbec nevysporiadal námietkou nezákonnosti napadnutého rozhodnutia aj z dôvodu charakteru stavby, ktorá mala byť na predmetnom pozemku postavená, keď v žalobe totiž namietal aj skutočnosť, že objekt, ktorý mal byť na pozemku podľa stavebného povolenia postavený - Tenisový kurt - nie je stavbou, ktorá je predmetom dane zo stavieb. Uviedol, že je nepochybné, že stavba tenisového kurtu nespĺňa svojim charakterom definíciu stavieb, obsiahnutú v ustanovení § 10 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z., a teda ani pozemok, ktorý má byť zastavaný podľa stavebného povolenia takouto stavbou, nie je stavebným pozemkom podľa § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z.z.. Mal za to, že pokiaľ KNC parc.č. 3092/7 nie je stavebným pozemkom podľa § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z.z., tak jej režim pre určenie dane z nehnuteľností sa spravuje ustanovením § 6 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého na zaradenie pozemku do príslušnej skupiny podľa odseku 1 je určujúce zaradenie pozemku podľa katastra ak v odseku 4 nie je ustanovené inak. Poukázal na to, že podľa zaradenia uvedeného v katastri najneskôr od právoplatnosti rozhodnutia OPÚ Náместovo zo dňa 14.10.2009 o zmene druhu pozemku, t.j. najneskôr od 16.10.2009, mal byť pri určení dane z nehnuteľností tento pozemok posudzovaný ako trvalé trávne porasty. Žalobca mal za to, že správca dane vzhľadom na vyššie uvedené nesprávne vyruboval daňovú povinnosť k pozemku KNC

parc.č. 3092/7. Namietalo, že pokiaľ krajský súd na uvedenú námietku žalobcu vôbec nereagoval, jeho rozhodnutie je arbitrárne, čím mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 6Sžf 5/2009.

### III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne a právne správny potvrdil. S dôvodmi žalobcu uvedenými v odvolaní nesúhlasil.

### IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho súdneho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného žiadajú, aby súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmvaným rozhodnutím č. 1100308/1/57809/2013, zo dňa 6.2.2013 žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane - Obce Párnica č. 1200169131, č.k. DzN 2012/169 zo dňa 5.11.2012.

Správca dane uvedeným rozhodnutím vyrubil žalobcovi daň z nehnuteľností za zdaňovacie obdobie rok 2012 v sume 160,09 eur podľa § 20 zákona č. 582/2004 Z.z.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správcu dane a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o určení daňovej povinnosti žalobcu na dani z nehnuteľnosti za rok 2012 podľa ustanovení zákona č. 582/2004 Z.z..

### V.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

## VI.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Podľa čl.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods.2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl.7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Odvolací súd v danej veci zistil, že spor o zákonnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného medzi

účastníkmi konania v prieskumnom konaní súdu spočíva práve v ústavnej konformnosti výkladu právnej úpravy ustanovujúcej splnenie zákonných podmienok pre určenie dane z nehnuteľností pri aplikácii § 6 ods.4 zákona č. 582/2004 z.z..

Účelom zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 582/2004 Z.z.) je ustanoviť miestne dane a miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. (§ 1). Podľa § 2 ods.1 písm. a/ uvedeného zákona miestnou daňou, ktorú môže ukladať obec je daň z nehnuteľností. V zmysle § 3 tohto zákona zdaňovacím obdobím miestnych daní uvedených v § 2 ods. 1 je kalendárny rok, ak § 90 ods. 3 až 6 neustanovujú inak. Daň z nehnuteľností zahŕňa a) daň z pozemkov, b) daň zo stavieb, c) daň z bytov a z nebytových priestorov v bytovom dome (ďalej len „daň z bytov“) (§ 4 zákona č. 582/2004 Z.z.). Daňovníkom dane z pozemkov, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak, je vlastník pozemku, správca pozemku vo vlastníctve štátu, správca pozemku vo vlastníctve obce alebo správca pozemku vo vlastníctve vyššieho územného celku zapísaný v katastri nehnuteľností (ďalej len „kataster“). Daňovníkom dane z pozemkov je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej boli pridelené na obhospodarovanie náhradné pozemky vyčlenené z pôdneho fondu užívaného právnickou osobou až do vykonania pozemkových úprav, nájomca, ak nájomný vzťah k pozemku trvá alebo má trvať najmenej päť rokov a nájomca je zapísaný v katastri, má v nájme pozemky spravované Slovenským pozemkovým fondom, má v nájme náhradné pozemky daňovníka uvedeného v písmene a/. Ak nemožno určiť daňovníka podľa odsekov 1 a 2, je daňovníkom osoba, ktorá pozemok skutočne užíva. (§ 5 ods. 1, 2, 3 zákona č. 582/2004 Z.z.)

Podľa § 6 ods. 1, 3, 4 zákona č. 582/2004 Z.z. predmetom dane z pozemkov sú pozemky na území Slovenskej republiky v tomto členení: a) orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, trvalé trávnaté porasty, b) záhrady, c) zastavané plochy a nádvoría, ostatné plochy, d) lesné pozemky, na ktorých sú hospodárske lesy, 8) rybníky s chovom rýb a ostatné hospodársky využívané vodné plochy, e) stavebné pozemky.

Na zaradenie pozemku do príslušnej skupiny podľa odseku 1 je určujúce zaradenie pozemku podľa katastra, ak v odseku 4 nie je ustanovené inak. Pre zaradenie lesného pozemku do kategórie lesa je určujúci program starostlivosti o lesy.

Na účely tohto zákona sa za stavebný pozemok považuje pozemok uvedený v právoplatnom stavebnom povolení až do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu, ktorá je predmetom dane zo stavieb podľa § 10 ods. 2, alebo stavba s bytmi a nebytovými priestormi, ktoré sú predmetom dane z bytov podľa § 14. Celkovú výmeru stavebného pozemku tvoria parcely, ktorých parcelné čísla sú uvedené v právoplatnom stavebnom povolení.

Zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v zákone č. 582/2004 Z.z. zveruje do právomoci obce ukladať daňovým subjektom miestne dane ustanovené v § 2 uvedeného zákona, v zmysle ktorej právnej úpravy za miestne dane považuje daň z nehnuteľností, ktoré kategorizuje za daň z pozemkov, daň zo stavieb, a daň z bytov. V právnej norme ustanovenej v § 6 ods.4 zákona č. 582/2004 Z.z. zákonodarca výslovne definuje charakter stavebného pozemku za účelom uloženia miestnej dane z nehnuteľností v zmysle tohto zákona tak, že za stavebný pozemok považuje pozemok uvedený v právoplatnom stavebnom povolení až do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu, ktorá je predmetom dane zo stavieb podľa § 10 ods. 2, alebo stavba s bytmi a nebytovými priestormi, ktoré sú predmetom dane z bytov podľa § 14 a celkovú výmeru stavebného pozemku tvoria parcely, ktorých parcelné čísla sú uvedené v právoplatnom stavebnom povolení. Zákonodarca v právnej norme § 6 ods. 3 tohto zákona ustanovuje, že na zaradenie pozemku do príslušnej skupiny podľa odseku 1 je určujúce zaradenie pozemku podľa katastra, ak v odseku 4 nie je ustanovené inak. Právnu úpravu stavebného konania týkajúceho sa vydávania rozhodnutí o povolení stavieb (§§ 66-70) a kolaudačných rozhodnutí zákonodarca upravuje v stavebnom zákone v právnych normách (§§ 66 a nasl.).

VII.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu odvolací súd dospel k zhodnému názoru ako súd prvého stupňa, že správca dane pri určení dane z nehnuteľnosti postupoval dôsledne. Zo skutkových zistení mal odvolací súd tiež preukázané, že rozhodnutím Okresného úradu v Dolnom Kubíne zo dňa 04.11.2002 č.: 02/12809/ZKA-FX9/A10 bola dodatočne povolená stavba „Prístavba Salaša Párnica“ na pozemku parc.č. KN 3092/2, 3092/7 3092/9 k.ú. X., s určením, že objektová skladba stavby pozostáva z objektu SO 01 - Prístavba Salaša Párnica, z objektu SO 02 Prípojka vody, SO 04 - Elektrická prípojka, SO 05 - Tenisový kurt a SO 06 - Spevnené plochy a oplatenie. Žalobca zrealizoval časť stavby a to objekty SO 01, SO 02 a SO 04, ktorá bola v roku 2005 aj skolaudovaná a v roku 2008 požiadal o povolenie zmeny termínu dokončenia stavby objektov - SO 05 a SO 06 s termínom ukončenia stavby do 31.12.2009.

Vychádzajúc zo skutkových zistení je zrejmé, že stavebné povolenie bolo vydané na stavbu ako celok, ktorá sa mala realizovať na pozemkoch určených v stavebnom povolení, časť stavby podľa stavebného povolenia bola aj zrealizovaná, avšak stavba, ktorá bola rozhodnutím o dodatočnom stavebnom povolení povolená, nebola dokončená v celosti. Pokiaľ teda zákonodarcia v právnej norme § 67 ods. 2 stavebného zákona ustanovuje, že stavebné povolenie stráca platnosť, ak sa so stavbou nezačalo do dvoch rokov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť, pokiaľ stavebný úrad v odôvodnených prípadoch neurčil na začatie stavby dlhšiu lehotu, nemožno vzhľadom na skutkové okolnosti daného prípadu vyvodiť záver, že dodatočné stavebné povolenie, ktorým sa žalobcovi povolila predmetná stavba, stratilo platnosť. Pre posúdenie charakteru stavebného pozemku v zmysle § 6 ods. 3 a 4 zákona je určujúce, či na pozemok, ktorý je predmetom dane, bolo vydané stavebné povolenie až do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu, ktorá bola povolená rozhodnutím stavebného úradu o stavebnom povolení. V zmysle logického výkladu právnej normy § 67 ods. 2 stavebného zákona a zásad in ráció nie je možné právnu úpravu v uvedenej právnej norme vykladať tak, že pokiaľ sa nezačalo stavať z niektorým objektom stavby povolenej stavebným povolením, tak stavebné povolenie v tejto časti stratilo platnosť a vzhľadom k tomu sa mení aj právna úprava viažuca sa k pozemku, na ktorom sa tento objekt stavby podľa stavebného povolenia nezrealizoval.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd nepovažoval za správny a súladný so zákonom názor žalobcu, že logickým a právne akceptovateľným a v praxi realizovateľným je jednoznačne len záver o tom, že stavebné povolenie stratilo platnosť v časti tých stavieb, s ktorých realizáciou sa nezačalo v lehote dvoch rokov od právoplatnosti stavebného povolenia. Tvrdenia žalobcu, že pozemok KN C parc.č. 3092/7 trvalé trávne porasty už nespadá do definície stavebného pozemku uvedenej v § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z.z., nakoľko stavebné povolenie nie je v časti, týkajúcej sa tohto pozemku, právoplatné a nejedná sa o stavebný pozemok v zmysle tohto ustanovenia, odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov považoval za vykonštruované, ktoré sú nielen v rozpore so skutkovými zisteniami veci sa týkajúcej, ale predovšetkým v rozpore splatnou právnou úpravou zákona č. 582/2004 Z.z. a to v § 6 ods. 3 a 4 v spojení s právnou úpravou stavebného zákona - § 67 ods. 2.

Odvolací súd nemohol prihliadnuť na námietku žalobcu, ktorou vytýkal krajskému súdu, že sa v odôvodnení vôbec nevysporiadal námietkou nezákonnosti napadnutého rozhodnutia aj z dôvodu charakteru stavby, ktorá mala byť na predmetnom pozemku postavená, keď v žalobe totiž namietal aj skutočnosť, že objekt, ktorý mal byť na pozemku podľa stavebného povolenia postavený - Tenisový kurt - nie je stavbou, ktorá je predmetom dane zo stavieb, tvrdiac, že je nepochybné, že stavba tenisového kurtu nespĺňa svojim charakterom definíciu stavieb, obsiahnutú v ustanovení § 10 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z.. Vychádzajúc z obsahu žaloby odvolací súd zistil, že žalobca uvedenú námietku, ktorou by namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, v žalobe nevzniesol. Z uvedených dôvodov sa touto námietkou krajský súd nemohol ani zaoberať a vysporiadať sa ňou. Odvolací súd v odvolacom konaní sa však touto námietkou už nemohol zaoberať, pretože súd v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy môže preskúmať zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu len na základe žaloby podanej v lehote ustanovenej v § 250b ods.1 O.s.p. a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ktorých rozšírenie môže žalobca vykonať tiež len v lehote určenej v § 250b ods.1 O.s.p. podľa § 250h ods. 1 O.s.p., a teda uvedená námietka bola

vznesená po uplynutí zákonnej lehoty.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť odvolacieho návrhu žalobcu.

Odvolací súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci a v rámci toho aj zákonnosť rozhodnutia a postupu správcu dane v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi z dôvodu jeho neúspechu v odvolacom konaní, náhradu trov tohto konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.